

РЕШЕНИЕ

№ 2277

гр. София, 26.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 12.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **11288** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2, вр. ал. 1 ДОПК.

Образувано е по жалба от [фирма], [населено място], против Решение № ПО-187/01.12.2011 г. на директора на ТД на НАП – С., потвърждаващо Постановление изх. № 2688/17.11.2011 г. на публичен изпълнител, с което, за обезпечаване събирането на публични задължения на дружеството, в размер на 116 496 лева е наложено предварително обезпечение, чрез налагане на заповор върху банкови сметки.

Дружеството - жалбоподател, чрез представляващия го адвокат поддържа жалбата и искането за отмяна на постановлението. Не представя доказателства за установяване на твърдението, изложено в жалбата, че наложеният заповор пречи на дружеството да осъществява производствената си дейност. Представя допълнително заверени преписи на: жалба срещу издаден РА № [ЕГН]/03.01.2012 г.; нотариален акт за притежаван от дружеството недвижим имот и експертна оценка за пазарната стойност на същия. С жалбата пред решаващия административен орган – директор на Дирекция „ПУИ” – С. е направено и искане, да бъдат заменени наложените обезпечителни мерки, с налагане на възбрана върху притежавания недвижим имот. Такова искане процесуалният представител на жалбоподателя отправя и към Съда.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – С. не е представляван и не е изразил становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на доказателствата приема следното.

Със Заповед № 1104358/08.04.2011 г. компетентен орган по приходите при ТД на НАП

– С. е възложил извършване на ревизия на [фирма], за определяне на задължение по ЗДДС, за периоди от 01.09.2007 г. до 28.02.2010 г. Изготвено било от ръководителя на ревизиращия екип искане, въз основа на което публичен изпълнител при ТД на НАП – С. е наложил с Постановление изх. № 2688/17.11.2011 г. предварителни обезпечителни мерки (запор на банкови сметки) за събиране на предстоящи за установяване в ревизионното производство задължения на дружеството, в размер на 116 496 лева. Постановлението е оспорено пред директора на същата териториална дирекция, който с обжалваното в настоящото производство Решение № ПО-187/01.12.2011 г. е оставил жалбата без уважение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след извършената в резултат на обсъждане на доказателствата и на доводите на страните проверка за законосъобразност, според изискванията на чл. 160, ал. 2 ДОПК, излага следните мотиви по съществото на спора. Жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

Искането на ръководителя на ревизиращия екип за налагане на предварителни обезпечителни мерки е направено „в хода на ревизията”, по смисъла на чл. 121, ал. 1 ДОПК, т.е. след издаване на ЗВР № № 1104358/08.04.2011 г. Оспореното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № 2688/17.11.2011 г. е законосъобразно. До същия извод е достигнал и решаващия административен орган, за да го потвърди с решението си.

Институтът на предварително обезпечаване на притезание е характерен за гражданското право и преценката за използването му винаги е свързана с вероятна основателност. Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК, с наименование „Предварително обезпечаване на вземанията” дава възможност на орган по приходите, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, ако прецени, да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Редът за налагането на мерките е указан в ал. 2, а обектът на обезпечаване и ограниченията за това са очертани в ал. 3. Макар и да действа по своя преценка органът, който предлага налагането на мерките е задължен да съобрази установените до този момент, в хода на ревизия фактически данни и именно въз основа на тях, а не абстрактно да прецени вероятността, която съществува, събирането на предполагаемите задължения да бъде затруднено впоследствие, като се има предвид и финансовото състояние на ревизираното лице. От своя страна, публичният изпълнител няма задължение и не разполага с обективна възможност, а дори и с компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи (или извършили) ревизията, досежно водене на счетоводството, реалност на доставки и пр. Той обаче, като орган, който е оправомощен да наложи предварителните обезпечителни мерки следва да съобрази, освен дали предложението е мотивирано, и дали мерките ще бъдат съобразени с установените в ал. 3 на чл. 121 изисквания и условия. В този смисъл Съдът приема, че искането на органа по приходите е мотивирано. Данните и доказателствата, с които са разполагали органите по приходите са позволявали да бъде направено обосновано предположение за размера на публичните задължения на ревизираното дружество. Публичният изпълнител правилно е преценил, че следва да наложи запор върху банковите сметки, след като е установил, че дружеството не разполага с друго

имущество, годно да обезпечи публичното държавно вземане.

В съдебното производство по оспорване на решението, с което се потвърждава постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки Съдът разполага с възможност да отмени обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки. Предвид изложените по – горе мотиви Съдът не намира основание да отмени оспореното решение и постановлението на публичния изпълнител, тъй като, от една страна длъжникът не представя доказателства за обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа на предполагаемото задължение, а от друга – не сочи доказателства за „сериозно възпрепятстване”, по смисъла на чл. 121, ал. 3, изр. първо ДОПК на дейността на дружеството. В настоящото съдебно производство по ред на чл. 197, ал. 2, вр. ал. 1 ДОПК, с предмет оспорване решение на териториален директор на НАП, с което е потвърдено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки административният съд не разполага с процесуалната възможност да допусне заменянето на един вид обезпечение, с друго равностойно такова. Възможностите за заменяне са уредени с чл. 199 ДОПК. От съдържанието на разпоредбата се установява, че за целта е необходимо съгласието на вискателя (орган по приходите, извършващ/извършил ревизията) и на публичния изпълнител – ал. 3 на чл. 199 ДОПК. Предвидената с ал. 1 на чл. 199 възможност, Съдът да извърши заменянето предполага обсъждане на становищата на вискателя и на публичния изпълнител и е възможно да бъде упражнена в производство, свързано с оспорване отказ на публичния изпълнител да стори това (арг. от ал. 5 на чл. 199 ДОПК).

Решение № ПО-187/01.12.2011 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е потвърдено Постановление изх. № 2688/17.11.2011 г. на публичен изпълнител е правилно и законосъобразно.

Водим от горните съображения и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, вр. чл. 197, ал. ал. 1 - 4 ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на [фирма], [населено място], против Решение № ПО-187/01.12.2011 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е потвърдено Постановление изх. № 2688/17.11.2011 г. на публичен изпълнител при същата дирекция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: